

Amikor a gyógyulás várat magára

- Imádkoztam és imádkoztam, nagyon sok gyógyulási összejövetelem voltam, szerte az országban, sokan imádkoztak már értem, de még mindig nem gyógyultam meg. Tudnál nekem segíteni?

Ezt a panaszos felhívást sokat hallották a szolgálók. Imádkoznak a betegekért, de azok sokszor úgy mennek el, ahogy jöttek – gyógyulás nélkül.

Miért van az, hogy egyesek azonnal meggyógyulnak, míg mások gyógyulást keresve vándorolnak egyik helyről a másikra, csak azért, hogy minden egyes alkalommal csalódottan távozzanak?

Miért van az, hogy akik a gyülekezet pillérei, gyakran évekig szenvednek, míg a kevésbé elkötelezettek azonnali csodát kapnak Istentől?

Vajon Isten személyválogató lenne? A gyógyulás megközelítésében követtünk el hibát, netán a megértésünk hiányos arról, amit Isten Igéje tanít ezen a területen?

Ebben a könyvben megvizsgáljuk az ezekre a kérdésekre választ adó igéket.

Nagy hangsúly került a gyülekezetekben az olajjal való megkenésre, a kézzel való érintésre és a betegekért való imádkozásra. De a gyógyulás több a kézzel való érintésnél, ahogyan az üdvösség több egy imánál.

A kenetre szolgáló olaj, a szolgáló imája és a kézzel való érintés csupán egyszerű hozzáférést nyújtanak a gyógyuláshoz, illetve a gyógyító erő megérintéséhez. Önmagukban nem gyógyítanak. Csak módot adnak arra, hogy kiárássuk az Isten Igéjébe vetett hitünket. Nagy hangsúlyt fektetünk a gyógyítások ajándékaira is, amelyeket a Szellem ajándékai közé sorol az 1 Kor. 12:8-10:

1 Korinthus 12:8-10

Némelyiknek ugyanis bölcsességnek szava adatik a Szellem által, másoknak pedig ismeret szava ugyanazon egy Szellem által, egynek hit ugyanazon Szellem által, másnak pedig GYÓGYÍTÁSOK AJÁNDÉKAI azon egy Szellem által, némelyiknek csodatévő erőnek munkái, némelyiknek meg prófétálás, némelyiknek meg szellemek megkülönböztetése, másoknak nyelvek nemei, másnak meg nyelvek magyarázata.

Ezek a természetfeletti ajándékok akkor nyilvánulnak meg, ha van, aki prédikáljon és tanítson róluk, higgyen bennük, és megnyíljon az Isten Szellemének. De ezek az ajándékok nincsenek mindig működésben.

Többnyire a frissen újjászületett keresztények azok, akik e megnyilvánulások által gyógyulnak meg. Majd miután újból megbetegszenek, ahelyett, hogy Isten Igéjébe vetnék hitüket, elvárják, hogy ugyanúgy ajándékok által gyógyuljanak meg, és amikor ez nem történik meg, csalódnak.

Úgy találtam a szolgálatom során, hogy a gyógyulás természetfeletti megnyilvánulásai leginkább a bűnösök között láthatóak, illetve olyan felekezet tagjainál, akiket még nem tanítottak az isteni gyógyulásról. Elvértve láttam csak teljesevangéliumi hívők számára működni.

Miért? Mert a gyógyulások ajándékai és a természetfeletti megnyilvánulások főként azért adtak, hogy az evangélium „reklámot” kapjon, hogy megragadja a Gyülekezeten kívüliek fegyelmét. **A hívőknek Isten Igéjébe vetett hite által kell meggyógyulnia.**

Az egyik alkalmon rámutattam egy férfinak, és azt mondtam neki:

- Fiatalember, önnek még nincs üdvössége, és Isten Szelleme azt mutatja nekem, hogy kettős sérve van. Ha most előrejön, ráteszem önre a kezemet és a sérve azonnal el fog tűnni.

Előrejött, és a sérv el is tűnt azon nyomban.

Azon az estén az oltárhoz szólításnál válaszolt a felhívásra és üdvözült. Két napra rá pedig, amikor rátettem a kezemet, beteljesedett a Szent Szellemmel.

Igen fontos, hogy különbséget tudjunk tenni a természetfeletti ajándékok megnyilvánulásai által megszerzett, és az Isten Igéjébe vetett hit által elvett gyógyulás között.

Azt is meg kell értenünk, hogy nem személyek működtetik ezeket a természetfeletti ajándékokat, csupán rajtuk keresztül működnek. Én sem tudom működtetni bármikor, amikor akarom, csak annyit tehetek, hogy nyitott maradok Isten Szellemének a megnyilvánulásaira, amikor Ő akarja azokat.

Sokunkat úgy tanítottak: Jézus egyedül azért gyógyított, hogy nyilvánvalóvá tegye isteni voltát. Ha így volna, akkor Názáretben például nem nyilváníthatta ki istenségét, hiszen ott nem cselekedte meg azokat a dolgokat, amiket máshol igen.

A Márk 6:5 azt mondja nekünk: **„Nem is tehetett ott semmi csodát, csak néhány beteget gyógyított meg, rájuk vetvén kezeit.”** (Figyeled? Márk nem azt mondja, hogy Jézus nem akart ott csodát tenni: nem **tehetett** ott semmi csodát.)

Az AMPLIFIED BIBLE szerint: **„Csak néhány könnyű betegre tette rá a kezét.”** Azaz könnyebb betegségben szenvedtek, nem voltak mondjuk vakok, süketek, nyomorékok vagy bénák.

Jézus nem csupán azért gyógyította meg az embereket, hogy istenségét nyilvánvalóvá tegye, nem úgy szolgált, mint Isten Fia. Úgy szolgált, mint próféta, akit Isten Szelleme kent fel.

A Lukács 4:24-ben azt mondja: **„Bizony mondom néktek, egy próféta sem kedves az ő hazájában.”** Látod, prófétának nevezi magát.

A Máté 13:58-ból tudhatjuk meg, hogy Jézus miért nem tudott egyes esetekben gyógyítani: **„Nem is tett ott sok csodát AZ Ő HITETLENSÉGÜK MIATT.”** A hitetlenségük akadályozta Őt.

Ugyanígy a Lukács 4-ben Jézus azt mondja, hogy sok özvegy volt Izraelben a nagy szárazság idején, Illés próféta idejében, **„mégis azok közül senkihez nem küldetett Illés, csak Szidónnak Szareptájába, az özvegyasszonyhoz.”** (Lukács 4:27) Dacára annak, hogy Illés Isten erejét tudhatta a magáénak, nem működtethette azt mindenki számára! De amikor ehhez az özvegyhez küldetett, a csodák sora történt: az egy véka liszt nem fogyott ki, és a korsóból az olaj nem apadt ki. (1 Kir. 17:16)

Jézus folytatja: **„És az Elizeus próféta idejében sok bélpoklos volt Izraelben, de azok közül egy sem tisztult meg, csak a Szíriából való Naámán.”** (Lukács 4:27) Naámán hosszú utat tett meg, hogy eljusson Samáriába, mivel hallotta, hogy Elizeus próféta meg tudja őt szabadítani a leprájától.

Elizeus kettős mértékével rendelkezett elődje, Illés kenetének, és a Biblia feljegyzései szerint kétszer annyi csodát tett, mint Illés.

Azt mondta Naámánnak, aki szíriai volt: **„Menj el és fürödj meg hétszer a Jordánban, és megújul a tested, és megtisztulsz.”** (2 Kir. 5:10) Miért nem ment Izraelben minden leprás Elizeushoz, és miért nem gyógyultak meg mindannyian?

A válasz az izraelitáknak Istennel kötött gyógyulásról szóló szövetségében rejlik. Abban a szövetségben Isten azt mondja: **„Én vagyok Jahve Raffa, az Úr, a te gyógyítód.”** (2 Móz. 15:26) A 2 Mózés 23:25-26-ban: **„...és eltávolítom tüközületek a betegséget..., és napjaitok számát teljessé teszem.”** Az 5 Mózés 7:15 szerint azt mondja Isten: **„És távol tart az Úr tőled minden betegséget.”**

Látod: **igazából nem volt szükségük prófétára, hogy meggyógyítsa őket. Hinniük kellett abban a szövetségben, amelyet Isten kötött velük.** Naámán, aki nem is tartozott a szövetség alá, hitt és megtisztult.

Miután Naámán meggyógyult, visszatért Elizeus házához és felajánlott neki aranyat, ezüstöt és több öltözet ruhát, mert annyira boldog volt, hogy meggyógyult. A próféta nem fogadta el egyik ajándékát sem, tudta, hogy Naámán fizetni próbál a gyógyulásáért. A gyógyulásodat nem tudod megfizetni.

Elizeus szolgájának, Géházinak azonban pénzsóvár szíve volt. Nem volt képes elnézni, hogy az ezüst, arany és drága ruha elvesssen. Naámán után futott, és azt hazudta neki: „*Az én Uram küldött engem, ezt mondván: Ímé, most csak ez órában jött hozzám két ifjú az Efraim hegyéről a próféták fiai közül: adj kérlek azoknak egy tálum ezüstöt és két öltöző ruhát.*” (2 Kir. 5:22)

Naámán örömmel adott neki kétszer annyit, amennyit kért. Géházi elvette az aranyat, ezüstöt és a ruhákat, és elrejtette a maga számára.

Amikor visszatért a házához, Elizeus megkérdezte tőle: „*Honnét Géházi? Felele: Nem ment a te szolgád sehová. Nem ment-é el az én szívem veled, mikor az a férfiú leszállt szekereből elődbe?*” (5:25-26) Elizeus a szellemében látta Géházit, amint csatlakozott Naámán szekéréhez. Tudta pontosan, mit tett. Bár nem tudott a hazugságról, ami akkor ott elhangzott, kapott egy természetfeletti jelzést a szolgájáról.

Sokan hiszik, hogy ha valaki próféta, akkor látnok is, és mindent tud. A Szellem ajándékai azonban nincsenek állandóan működésben, csak ahogy a Szellem akarja.

Géházi tudta ezt. Tudta, hogy Elizeus Isten embere, akinek természetfeletti megnyilvánulások működnek az életében, de azt is, hogy a tudás szava csak időnként nyilvánul meg. Egyébként nem lett volna olyan ostoba, hogy hazudjon neki, annak tudatában, hogy nem úszhatja meg.

Nyitottnak kell maradnunk Isten Szellemének megnyilvánulásaira, de nem kell egyikre sem várnunk ahhoz, hogy meggyógyuljunk.

A gyógyítások ajándékai sokszor megnyilvánultak a szolgálatomban, de én sem tudom működtetni őket saját akaratom szerint, mint ahogy Elizeus sem tudott természetfeletti megnyilvánulásokat előidézni a saját akarata szerint.

Sem gombnyomásra, sem egy kar meghúzásával nem lehet működésre bírni az ajándékokat. Úgy működnek, ahogy a Szellem akarja, mert Ő cselekszi ezeket, nem én.

A gyógyulás a miénk. Nem függvénye az imának, sem annak, hogy milyen szellemi ajándék van működésben. **A GYÓGYULÁS A MIÉNK, MERT AZ ÚR JÉZUS MEGSZEREBTE NEKÜNK.**

Arra törekszem, hogy ezt megértsék a betegek. Segíteni akarok nekik, hogy így vagy úgy meggyógyuljanak, vagy a Szent Szellemnek a szolgálatomban működő természetfeletti megnyilvánulásai által, vagy Isten Igéjét próbálom beléjük plántálni úgy, hogy hit ébredjen a szívükben. És ezután, ha a kezemet rájuk teszem, elfogadják a gyógyulást a közös hitünk által.

1950 augusztusában sátoros összejöveteleket tartottam Oklahomában. A nappali alkalmakat a gyülekezetben tartottuk, az esti összejöveteleket pedig egy sátorban, amit a városi parkban állítottunk fel. Minden este, miután prédikáltam, a betegekre tettem a kezemet.

A kézrátétel az érintkezés pontja, ahol az emberek ki tudják árasztani az Isten Igéjébe vetett hitüket, így az ő hitük és az én hitem segítségével által elfogadják a gyógyulásukat.

Isten gyógyító ereje olykor különleges módon nyilvánul meg. Az egyik este egy anyuka hozta a négyéves kisfiát imádságra. Ahogy hozta a gyermekét, a kicsi lábai bénán lógtak le a törzséből. Rongybabára emlékeztetett.

Az anyuka elmondása szerint gyermekbénulást kapott 18 hónapos korában, és azóta egy lépést sem tett. A lábai bénák voltak, de a teste másként rendesen fejlődött.

Ahogy imádkoztam a gyermekért, Isten természetfeletti ereje hatalmasan leszállt közénk, és az a kicsi elkezdett fel-alá szaladgálni a színpadon!

Évekkel később, amikor a feleségemmel alkalmakat tartottunk Oregonban, egy férfi mutatkozott be nekünk, mint annak a kisfiúnak a nagybátyja.

- Úgy gondoltam, örömet szerez önöknek, hogy az unokaöcsém ma 17 éves, és a gimnázium focicsapatában játszik.

Hálásak vagyunk Isten erejéért. Nem én gyógyítottam meg a fiút, Isten tette. Én meggyógyítanám a gyermekbénulás összes áldozatát, ha megtehetném. Sokuk felé szolgáltam már. Mondhatnánk, hogy „megnyomtam ugyanazt a gombot, és meghúztam ugyanazt a kart”, de semmi nem történt. Azt kívánom, bár csak működtetni tudnám az ajándékokat mindenki számára, ahogyan bizonyára Elizeus is szeretne volna, ha megtisztíthatott volna minden leprást. A természetfeletti megnyilvánulások azonban csak úgy jönnek, ahogy a Szellem akarja, nem úgy, ahogyan mi szeretnénk.

Texas-ban az egyik alkalmamon egy pünkösdi asszony hozta hozzám kicsi lányát imádságra. Ezt a gyermeket, aki kilenc éves lehetett, szintén a gyermekbénulás sújtotta. A bal lába élettelenül lógott. Egy merevítő tartotta, de miután az anyuka lecsatolta, a gyermek képtelen volt mozogni. Ez a végtagja elsorvadt.

Akkor nem észleltem semmilyen természetfeletti megnyilvánulást. Prédikáltam Isten Igéjét, és az édesanya hitt. Rátettem a kezemet a gyermekre, imádkoztam, de nem volt semmilyen megnyilvánulás. Az asszony hazavitte a gyermeket, ami látszólag ugyanabban az állapotban volt.

Amikor eltávolította a vázat, hogy megfürdesse a gyermeket, a lábacska még ugyanolyan volt. Élettelenül lógott. Az anyuka belefektette a gyermeket a kádba, letérdelt, és elkezdte fürdetni.

Így emlékezett vissza:

- Sírva fakadtam és azt mondtam: „Uram, olyan szomorú vagyok. Azt akartam, hogy a gyermekem meggyógyuljon.” Azután visszaemlékeztem arra, amit Hagin testvér mondott, és a hitem felindult. Hittem Isten Igéjét. Hittem, hogy gyógyító erő áradt belé akkor. Valójában nem tettem mást, csak hittem Isten Igéjét. Hirtelen olyasvalamit hallottam, mintha megszáradt ragasztó pattogna. Lenéztem, és a lábacska a szemeim előtt kiegyenesedett. Minkét lába egyforma hosszú lett, és a gyerek képes volt rendesen járni.

Ez a csoda Isten Igéjének a hirdetése és tanítása által, egy hűséges édesanya hite és az Igén alapuló cselekvése által történt meg.

Én hiszek a természetfeletti megnyilvánulásokban. A mi alkalmainkon működnek. Elvárjuk ezeket, és el is kell várnunk. De közben hirdetniük kell Isten Igéjét, és a hívőknek folytatniuk kell az Isten Igéjével való táplálkozást az isteni gyógyulást illetően, hogy a hitük erős maradjon. Hiszen a gyógyulás megillet minket!